

CYCLADES FAST FERRIES MARITIME COMPANY
HELLENIC FLAME FAST FERRIES MARITIME COMPANY
ANDROS FAST FERRIES MARITIME COMPANY
SERIFOS FAST FERRIES MARITIME COMPANY
THUNDER FAST FERRIES MARITIME COMPANY

Πειραιάς 17 Ιουνίου 2026

Προς:
Τους Δήμαρχους Κυκλάδων

Κοινοποίηση:
Πρόεδρο Επιμελητηρίου Κυκλάδων
ΜΜΕ

ΘΕΜΑ: Το δικαίωμα των νησιών να έχουν μέλλον

Η ακτοπλοΐα δεν είναι μόνο μεταφορά. Είναι εθνική συνοχή.

Αξιότιμοι κ. Δήμαρχοι,

Η ακτοπλοΐα αποτελεί τον βασικό πυλώνα συνοχής της νησιωτικής Ελλάδας και το κύριο μέσο διασύνδεσης των νησιών μας με την ηπειρωτική χώρα.

Για τα νησιά, η ακτοπλοΐα δεν αποτελεί μια ακόμη οικονομική δραστηριότητα.

Αποτελεί προϋπόθεση επιβίωσης, ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής.

Η απρόσκοπτη λειτουργία των ακτοπλοϊκών γραμμών δεν αφορά μόνο τη μετακίνηση επιβατών και επισκεπτών, αλλά την καθημερινή ζωή των κατοίκων, την τροφοδοσία των νησιών, την πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης, την οικονομική δραστηριότητα και συνολικά την αναπτυξιακή προοπτική των τοπικών κοινωνιών.

Σας απευθύνομαι σήμερα όχι μόνο εκπροσωπώντας την FAST FERRIES.

Σας απευθύνομαι κυρίως ως άνθρωπος που υπηρετεί την ελληνική ακτοπλοΐα επί περισσότερα από είκοσι χρόνια και έχει αφιερώσει ολόκληρη την επαγγελματική του ζωή στη θάλασσα.

Έχω ζήσει από κοντά τις χαρές και τις δυσκολίες των νησιών μας.

Έχω δει λιμάνια γεμάτα ζωή το καλοκαίρι και λιμάνια άδεια τον χειμώνα.

Έχω δει το πλοίο να μεταφέρει χιλιάδες ταξιδιώτες τον Αύγουστο, αλλά και έναν μόνο ασθενή μέσα σε μια φουρτουνιασμένη νύχτα του Φεβρουαρίου.

Έχω δει παιδιά να φεύγουν για να σπουδάσουν και γονείς να περιμένουν με αγωνία την επιστροφή τους.

Έχω δει μικρές νησιωτικές κοινωνίες να αγωνίζονται να κρατηθούν ζωντανές και να ελπίζουν ότι το επόμενο πλοίο δεν θα φέρει μόνο επιβάτες και εμπορεύματα, αλλά και προοπτική.

Και μέσα σε όλα αυτά έμαθα κάτι πολύ σημαντικό.

Τα πλοία δεν ενώνουν μόνο λιμάνια.

Ενώνουν ανθρώπους.

Ενώνουν οικογένειες.

Ενώνουν ολόκληρες κοινωνίες.

Σήμερα απαιτούνται ακόμη μεγαλύτερες προσπάθειες από την Πολιτεία για τη στήριξη του κλάδου, ιδιαίτερα ενόψει των σημαντικών επενδύσεων που θα απαιτηθούν για την προσαρμογή του στόλου στις νέες περιβαλλοντικές απαιτήσεις και στη μετάβαση προς πιο «πράσινες» μορφές ναυτιλίας από το 2030 και μετά.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο μέσος όρος ηλικίας των 87 πλοίων που δραστηριοποιούνταν στην ελληνική ακτοπλοΐα το 2006 ήταν μόλις 12 έτη, ενώ σήμερα προσεγγίζει τα 30 έτη.

Παράλληλα, μόλις το 17% του ελληνικού ακτοπλοϊκού στόλου είναι ηλικίας κάτω των 20 ετών, γεγονός που καταδεικνύει το μέγεθος της πρόκλησης που βρίσκεται μπροστά μας.

Η ανανέωση του στόλου και η πράσινη μετάβαση αποτελούν εθνικό στοίχημα.

Όμως για να υπάρξουν επενδύσεις, πρέπει πρώτα να διασφαλιστεί ότι θα συνεχίσει να υπάρχει ένας υγιής και βιώσιμος ακτοπλοϊκός κλάδος.

Την ίδια στιγμή, διαμορφώνεται μια ιδιαίτερα ανησυχητική κατάσταση που απειλεί κυρίως τη βιωσιμότητα των συμβατικών πλοίων, τα οποία εξυπηρετούν τα νησιά μας καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Τα πλοία δωδεκάμηνης δρομολόγησης επωμίζονται το βάρος της εξυπηρέτησης των νησιωτικών κοινωνιών κατά τους χειμερινούς μήνες, όταν η επιβατική κίνηση είναι περιορισμένη και τα δρομολόγια συχνά ζημιογόνα.

Είναι τα πλοία που παραμένουν δίπλα στα νησιά όταν οι καιρικές συνθήκες δυσκολεύουν.

Όταν η τουριστική περίοδος έχει τελειώσει.

Όταν οι ανάγκες των κατοίκων παραμένουν αμείωτες.

Ωστόσο, κατά τη θερινή περίοδο, όταν διαμορφώνεται το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων τους και εξασφαλίζεται η οικονομική δυνατότητα να συνεχίσουν να εξυπηρετούν τις γραμμές τον χειμώνα, τα συμβατικά πλοία έρχονται αντιμέτωπα με εποχικά δρομολογούμενα

ταχύπλοα, τα οποία δραστηριοποιούνται σχεδόν αποκλειστικά κατά την περίοδο υψηλής ζήτησης και επικεντρώνονται στις πλέον εμπορικές γραμμές.

Το αποτέλεσμα είναι ότι τα πλοία που στηρίζουν τα νησιά όλο τον χρόνο καλούνται να ανταγωνιστούν πλοία που δεν επωμίζονται το ίδιο κοινωνικό και οικονομικό βάρος.

Το ζήτημα δεν είναι η ύπαρξη ανταγωνισμού.

Ο ανταγωνισμός είναι θεμιτός και ωφέλιμος όταν διεξάγεται με ισότιμους όρους.

Το πρόβλημα είναι ότι οι εταιρείες που επιλέγουν να δραστηριοποιούνται μόνο κατά την περίοδο υψηλής ζήτησης δεν επωμίζονται το κόστος της χειμερινής εξυπηρέτησης των νησιών, το οποίο αναλαμβάνουν αποκλειστικά τα πλοία δωδεκάμηνης δρομολόγησης.

Έτσι δημιουργείται μια δομική ανισορροπία, η οποία σταδιακά αποδυναμώνει τα πλοία που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της νησιωτικής συγκοινωνίας.

Ιδιαίτερο προβληματισμό προκαλεί επίσης η τιμολογιακή πολιτική που παρατηρείται σε ορισμένες γραμμές, όπου τα εισιτήρια των εποχικών ταχυπλών εμφανίζονται σε τιμές ίσες ή ακόμη και χαμηλότερες από εκείνες των συμβατικών πλοίων, παρά το σημαντικά υψηλότερο λειτουργικό τους κόστος. Την ίδια στιγμή, στις ίδιες γραμμές και σε διαφορετικές ώρες αναχώρησης, οι ίδιες εταιρείες εφαρμόζουν αισθητά υψηλότερες τιμές. Η πρακτική αυτή δημιουργεί εύλογα ερωτήματα ως προς το κατά πόσο η τιμολόγηση υπηρετεί αποκλειστικά εμπορικούς σκοπούς ή αν χρησιμοποιείται ως εργαλείο πίεσης προς τα πλοία που διατηρούν ετήσια παρουσία στις γραμμές αυτές.

Παράλληλα, προκαλεί έντονο προβληματισμό η αυξανόμενη συγκέντρωση της ακτοπλοϊκής αγοράς σε ένα επιχειρηματικό όμιλο.

Οι εξελίξεις των τελευταίων ετών, σε συνδυασμό με τις προσπάθειες περαιτέρω συγκέντρωσης του κλάδου, δημιουργούν εύλογες ανησυχίες για τον περιορισμό του πραγματικού ανταγωνισμού, τη μείωση των διαθέσιμων επιλογών για τους επιβάτες και τις τοπικές κοινωνίες και, τελικά, για τη διαμόρφωση συνθηκών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υψηλότερο κόστος μετακίνησης και λιγότερες συνδέσεις στο μέλλον.

Η διεθνής εμπειρία έχει αποδείξει ότι όταν η αγορά μεταφορών συγκεντρώνεται σε περιορισμένο αριθμό επιχειρηματικών σχημάτων, οι επιβάτες και οι τοπικές κοινωνίες χάνουν σταδιακά το σημαντικότερο αγαθό:

Την ελευθερία της επιλογής.

Και όταν τα νησιά χάνουν τις επιλογές τους,

χάνουν ένα μέρος της αυτονομίας τους.

Η ακτοπλοΐα δεν είναι απλώς ένας ακόμη οικονομικός κλάδος.

Αποτελεί κρίσιμη δημόσια υποδομή και βασική προϋπόθεση για την κοινωνική, οικονομική και εθνική συνοχή της νησιωτικής Ελλάδας.

Ιδιαίτερα το συμβατικό επιβατηγό – οχηματαγωγό πλοίο, το οποίο καθημερινά μεταφέρει πρώτες ύλες, τρόφιμα, καύσιμα, φάρμακα και κάθε είδους αγαθά που είναι απαραίτητα για τη λειτουργία και την επιβίωση των νησιών μας.

Για τον λόγο αυτό, η επανεξέταση του θεσμικού πλαισίου της ακτοπλοΐας πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη την ανάγκη στήριξης των πλοίων δωδεκάμηνης δρομολόγησης και τη διασφάλιση συνθηκών πραγματικά ισότιμου ανταγωνισμού.

Το ζητούμενο δεν είναι η προστασία συγκεκριμένων επιχειρήσεων.

Είναι η προστασία της ίδιας της δυνατότητας των νησιών να διατηρούν αξιόπιστη σύνδεση δώδεκα μήνες τον χρόνο.

Πέρα όμως από τους αριθμούς, τις οικονομικές αναλύσεις και τις θεσμικές παρεμβάσεις, εσείς ως Δήμαρχοι γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα τι σημαίνει η ακτοπλοϊκή σύνδεση για την καθημερινότητα των νησιών.

Γνωρίζετε ότι η πραγματική ζωή των νησιών αρχίζει όταν σβήσουν τα φώτα του καλοκαιριού.

Τον Δεκέμβριο. Τον Ιανουάριο. Τον Φεβρουάριο.

Τότε που ο επισκέπτης έχει φύγει, αλλά ο κάτοικος παραμένει.

Τότε που το πλοίο δεν μεταφέρει μόνο επιβάτες.

Μεταφέρει φάρμακα, τρόφιμα, υλικά.

Μεταφέρει μαθητές, ασθενείς.

Μεταφέρει εργαζομένους, επαγγελματίες .

Μεταφέρει την ίδια τη ζωή των νησιών.

Γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα ότι τα πλοία δεν μεταφέρουν μόνο ανθρώπους και εμπορεύματα.

Μεταφέρουν το δικαίωμα των νησιών να έχουν μέλλον.

Και αυτό το μέλλον δεν μπορεί να είναι αβέβαιο.

Δεν μπορεί να εξαρτάται αποκλειστικά από βραχυπρόθεσμες εμπορικές επιλογές.

Δεν μπορεί να εξαρτάται από τις αποφάσεις ενός και μόνο επιχειρηματικού ομίλου.

Οφείλει να στηρίζεται σε ένα αξιόπιστο, πολυφωνικό και βιώσιμο ακτοπλοϊκό σύστημα, ικανό να εξυπηρετεί τις ανάγκες των νησιωτών δώδεκα μήνες τον χρόνο.

Σήμερα καλούμαστε όλοι να ξεπεράσουμε επιμέρους ρόλους και στεβλοσεις .

Οι Δήμαρχοι που εκπροσωπούν τους πολίτες

Το Επιμελητήριο Κυκλάδων που εκπροσωπεί την επιχειρηματικότητα.

Να ενώσουμε όλοι τις δυνάμεις μας.

Όχι για να υπερασπιστούμε μία εταιρεία.

Όχι για να προστατεύσουμε ένα επιχειρηματικό μοντέλο.

Αλλά για να υπερασπιστούμε κάτι πολύ μεγαλύτερο:

Το δικαίωμα των νησιών να έχουν μέλλον.

Να έχουν επιλογές – Να έχουν ανάπτυξη – Να έχουν φωνή.

Να διεκδικήσουμε όλοι μαζί:

- **Τη διατήρηση πραγματικού και υγιούς ανταγωνισμού στην ακτοπλοΐα**, προς όφελος των νησιωτών, της τοπικής οικονομίας και της αναπτυξιακής προοπτικής των νησιών μας.
- **Την αποτροπή συνθηκών υπερσυγκέντρωσης της αγοράς**, που ενδέχεται να περιορίσουν τις επιλογές των νησιωτών και να δημιουργήσουν εξαρτήσεις οι οποίες δεν συνάδουν με τις αρχές της πολυφωνίας και της ελεύθερης αγοράς.
- **Ένα νέο, σύγχρονο και δίκαιο θεσμικό πλαίσιο**, το οποίο θα εξασφαλίζει την κάλυψη των συγκοινωνιακών αναγκών όλο το έτος, θα διασφαλίζει τη βιωσιμότητα της ακτοπλοΐας, το οποίο θα ενθαρρύνει νέες επενδύσεις και θα επιτρέπει στις εταιρείες να σχεδιάζουν το μέλλον τους με ασφάλεια και προοπτική.
- **Κίνητρα για την ανανέωση και την πράσινη μετάβαση του ακτοπλοϊκού στόλου**, ώστε η ελληνική ακτοπλοΐα να ανταποκριθεί στις μεγάλες περιβαλλοντικές προκλήσεις των επόμενων δεκαετιών, χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η συχνότητα, η ποιότητα και η συνέχεια των ακτοπλοϊκών συνδέσεων.
- **Ουσιαστική στήριξη των συμβατικών πλοίων που εξυπηρετούν τα νησιά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους**, τα οποία αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της νησιωτικής συγκοινωνίας και παραμένουν δίπλα στους κατοίκους όταν η τουριστική περίοδος τελειώνει και οι ανάγκες παραμένουν ίδιες ή ακόμη μεγαλύτερες.
- **Περισσότερες, συχνότερες και οικονομικότερες ενδονησιωτικές συνδέσεις, αλλά και ασφαλείς, αξιόπιστες και επαρκείς συνδέσεις με τους λιμένες της Αττικής**, γιατί η σύνδεση των νησιών δεν αποτελεί πολυτέλεια αλλά θεμελιώδες δικαίωμα των νησιωτών και βασική προϋπόθεση ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και ίσων ευκαιριών για όλους.
- **Και κυρίως, το δικαίωμα των νησιωτών να έχουν πραγματικές επιλογές σήμερα και στο μέλλον.**

Γιατί τα νησιά μας δεν ζητούν προνόμια.

Ζητούν ίσες ευκαιρίες.

Ζητούν επιλογές.

Ζητούν να συνεχίσουν να είναι ζωντανά.

Ζητούν να μπορούν να αποφασίζουν τα ίδια για το μέλλον τους.

Γιατί τα πλοία δεν μεταφέρουν μόνο ανθρώπους και εμπορεύματα.

Μεταφέρουν το δικαίωμα των νησιών να έχουν μέλλον.

Και όταν τα νησιά χάνουν τη δυνατότητα να επιλέγουν, χάνουν ένα μέρος της ελευθερίας τους.

Και τότε, **δεν φτωχαίνουν μόνο τα νησιά.**

Φτωχαίνει η ίδια η Ελλάδα.

Με εκτίμηση,

Θεολόγος Παναγιωτάκης

